

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Kancelarii M. spółki akcyjnej w K.
przeciwko B. L.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 września 2022 r.,
zażalenia pozwanej
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt III Ca [...],

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w Katowicach, na podstawie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398² § 2 pkt 3 k.p.c., odrzucił jako niedopuszczalną, skargę kasacyjną B. L. od wyroku tego Sądu z dnia 3 lutego 2022r.

Zażalenie na to postanowienie złożyła osobiście B. L..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, z wyjątkami przewidzianymi w art. 87¹ § 2 k.p.c. Ze zgromadzonego w aktach materiału

i twierdzeń samej skarżącej nie wynika, aby dotyczył jej którykolwiek z wyjątków przewidzianych w tym przepisie. Przymus adwokacko-radcowski ustanowiony w art. 87¹ k.p.c. obejmuje wszelkie postępowania, które przynależą do właściwości Sądu Najwyższego, dotyczy więc także zażalenia do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.).

Zażalenie wniesione osobiście przez stronę w następstwie niezastosowania się do wymogu przymusu adwokacko-radcowskiego dotknięte jest brakiem nieusuwalnym, którego nie można sanować w trybie art. 130 § 1 k.p.c. i który powoduje konieczność odrzucenia zażalenia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2013 r., V CZ 70/13, niepubL, z dnia 7 maja 2014 r., II CZ 19/14, niepubL, z dnia 20 stycznia 2015 r., V CZ 92/14, niepubL i z dnia 14 grudnia 2018 r., I CZ 106/18, niepubL).

Ubocznie warto zauważyć, że skarżąca została pouczona o przysługującym jej środku zaskarżenia na postanowienie z dnia 20 marca 2022 r. oraz obowiązującym przy tym zażaleniu przymusie adwokacko-radcowskim (k. 177).

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[as]